

Laurinkostersällskapet

Nr: 120 OKTOBER 2023

INNEHÅLL: ORDFÖRANDE HAR ORDET, **SID 1** • MED MISS MY JORDEN RUNT, **SID 2** • HÖSTTRÄFFEN, **SID 10**
• MEDLEMSINFORMATION, ÅRSMÖTESINBJUDAN **SID 11** • LAURINKOSTERSÄLLSKAPET, **SID 17**

Ordförande har ordet

Efter en sommar som för vår del inte bjöd på så mycket segling och båtliv då inledningen var kall för att sen bli så varm och torr att man inte visste vart man skulle ta vägen för att sedan sluta i regn och rusk. Det gjorde att vi inte lyckades komma ut så som vi hade tänkt men de seglingar som vi kom ut på blev desto finare. Vi har sällan badat så lite som i år då bad-temperaturen dalade kraftigt ner till bara 15 grader redan vid mitten av juli, vilket är unikt lågt här hos oss.

Hade man haft tidig eller mycket sen semester så kan man nog ha en helt annan upplevelse, då värmen kom tillbaka i augusti.

Vi har haft två fina träffar under året som jag varmt kan rekommendera er som inte varit

med på. Jag tror att fler säkert skulle uppskatta dessa. Det är både lättsamt och trevligt att få gå ner och studera varandras båtar och prata konstruktion och lösningar med andra likasinnade.

Nu nalkas vårt årsmöte som jag hoppas skall bli välbesökt. För oss är det årets viktigaste händelse där vi har möjlighet att påverka hur föreningens fortsatta arbete skall bli. Vi behöver alla hjälpas åt att forma den på bästa sätt så den utvecklas till något unikt.

Välkomna!

Med vänlig hälsning
Laurinkostersällskapet
Ordförande
Håkan Lundgren

Kalendarium 2023

Årsmöte 18 November
Södergården, Stockholm.

LAURINKOSTERSÄLLSKAPET

Ordförande: Håkan Lundgren, 073-640 61 38

Kassör: Zimon Willén, 073-838 79 73, plusgiro 468 35 75-7

Sekreterare: Helene Elfstedt, 070-597 12 48

Redaktör: Pelle Lind, 073-805 01 67

Webbredaktör: Anders Green, 070-868 07 45

www.laurinkoster.dinstudio.se

laurinkostersallskapet@gmail.com

Med Miss My jorden runt

Ettapp 29: Grekland och Malta 1990

Aegina-Koroni

Det är den 25 maj 1990 och har blivit dags att återvända till Aegina och Miss My. Målet för sommarens segling är att under knappa två månader via Malta och Tunisien tas oss upp till flodsystemet Rhône-Saône i Frankrike och där finna en lämplig plats åt Miss My för nästa övervintring. Birgits son Erik är med oss för att gasta några veckor.

Vi flyger med Tjeckiska "CSA" via Prag och landar i Aten 23.30 lokal tid.

Erik provar en öl i Prag

Vi har med ett nytt storsegel i en säck, som Erik bär ut genom tullen. Men han är ung och mörkhårig och då kommer man inte igenom utan vidare. Han "fastnar" alltså, blir genomsökt - och godkänd.

Vi får ett rum genom hotellförmedlingen på flygplatsen. De är hyggliga nog att varna för att taxichaufförerna brukar bluffa med taxan. Och mycket riktigt - den vi åker med försöker med en taxa som visar tre gånger för mycket. Efter en del tjafs ger han med sig och slår om till rätt taxa.

Lördag 26 maj. Vi tar färjan från Pireus - och återfinner Miss My i relativt gott skick. Det blir dock en del extrautgifter: Storskot och kicktalja är borta och båda batterierna kass - varav ett köptes nytt förra året i Turkiet. Största besvikelsen är dock att amatör-radion inte funkar. Troligen kortslutning i ström-försörjningen - säkringen går direkt då jag slår på. Jag plockar av "skalet" men kan inte upptäcka något fel vid en okulär besiktning. Börje undrar säkert på måndagsmorgonen vad som hänt - vi hade då en "sked" - överens-kommen tid. Jag får inte telefonkontakt förrän på tisdagen.

På måndagen följer Aki med till tullen inne i stan. Vi träffar vår "gamle" tullchef, som stolt visar upp det flygvapenmärke som jag tidigare gett honom. Mycket papper och många stämplat blir det - men inga problem. Miss My får en bottenmålning och på tisdagen åker hon ner i sitt rätta element.

Klart för sjösättning

Vi går över till Aegina stad för en del proviantering. Motorn går bra, vilket ju är positivt.

Onsdag 30 maj. Tidig avfärd mot Hydra - 27 sjömil nere i söder. Vinden kommer från sydväst, vilket vi finner ovanligt. Det blir motor till en början. När vi så skall segla får vi köra med revad stor. Det nya seglet är för långt, så med orevad stor slår bommen emot bomgaljen. Jag får ta en funderare över vad som kan göras. En provisorisk lösning är att rulla seglet något varv på bommen.

Vi ankrar upp för lunch vid Poros - och anländer sedan till Hydra klockan 14.30. Det

finns fortfarande plats – och vi hamnar bredvid en charterbåt med österrikare. En av dem heter Wolfgang – han är läkare och gift med en svenska. Frun är dock inte med.

Dr. Wolfgang

Vi har ju besökt Hydra några gånger tidigare, med går ändå en liten runda i den trevliga stan. Hästar och åsnor på gatorna – men det är rent och snyggt.

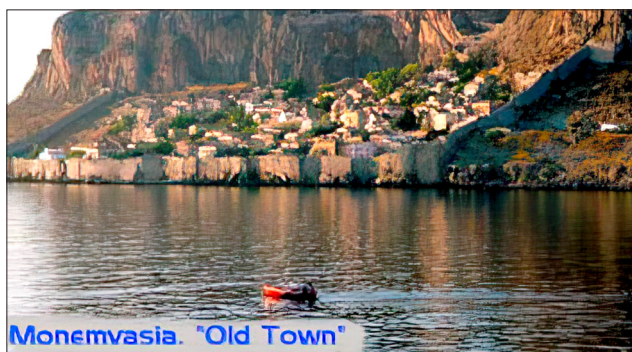
Miljövänligt utsläpp tas tillvara

Frampå kvällen kommer Wolfgang ombord till oss för lite snack och en drink. Han har med sig österrikiskt hembränt, som han fått utav en patient. Det är tillåtet att bränna för eget behov i Österrike – om man är bonde och har egen säd. Vi provar – och säger mmm – inte så dumt. Fastän det egentligen smakar pyton...

Torsdag 31 maj. Under natten ökar vinden och vrider mot nord. Dagen inleds med att Birgit och Erik går iland för proviantering – och jag försöker täta runt givaren till ekolodet, där det läcker lite olja.

Klart för avgång halv elva – ut i nära nog kuling och grov sjö. Vi har platt läns ner mot sydudden på Peloponnesos, som heter Cape Malea. Avsikten var att vi skulle göra ett dygnskör – men vi märker av sjöovanan. Någon mår illa och vi bestämmer oss för att gå in i lä bakom Monemvasia – en hög klippö med landförbindelse - lite norr om Malea.

Vi närmar oss ön och ser en liten stad mitt på ön. Det är "gamla stan". Vi är osäkra om det går att gå in där – men så ser vi att det finns en liten hamn på fastlandet, just där vägen till ön går ut. Vi blir invinkade av en handelsman i byn – och kommer med nöd och näppe in till kaj. Lodet visar 1,3 meter och vi sticker 1,4, så det kan inte vara långt till botten.

Dagens etapp blev endast 48 sjömil – men vi är ändå ganska trötta. Vi ligger säkert - och äter middag ombord.

Fredag kommer med fortsatt blåst under natten – men en morgon som lugnat ner sig. Vi sover ganska länge – det känns välbehövligt efter gårdagens slit. Klockan är tio när vi lämnar den mysiga platsen Monemvasia. Väl ute ur landlä får vi god vind och rundar strax "pekfingret" Cape Malea. Vi går utmed södra delen av "fingret" norr om ön Khitera. Från bergen i norr kommer kraftiga fallvindar - och strax därefter mörknar det. Nära den lilla ön Elaphonisos möter vi en front med regn. Först tänker vi gå in till södra delen av ön för skydd – men vinden avtar och vi fortsätter över Lakonia-gulften till Port Kaio. Det är en välskyddad rund vik. Vi tänker först gå in till vad som ser ut som en gammal kaj på södra sidan av viken. Det är emellertid grunt och en massa skräp i vattnet, så vi ankrar i stället utanför den lilla byn klockan 20.30. En engelsman är här före oss. Dagens etapp blev 52 sjömil.

Lördag 2 juni. Vi lättar ankar klockan 07.30 och tuffar iväg i lätta vindar över Messinia-gulften mot Koroni på insidan av "lillfingret" på Peloponnesos. Det är drygt 40 sjömil dit. Koroni är en stad med ett stort venetianskt fort – inom vilket en stor del av staden ryms. Vi möter regnbyar med åska då vi närmar oss.

Koroni med fortet

Vi anländer till Koroni vid femtiden på eftermiddagen och tror att det skall gå att ligga vid kaj. Men vinden ligger på över hamnviken och det är helt öppet mot norr. En annan svensk båt - "Peppeli" – och en holländsk katamaran ligger på svaj. Till och med fiskebåtar har ankrat. Vi får strul med ankringen. Bruceankaret tar inte, så byter till danfort, som fastnar först efter fjärde försöket. Enligt hamnbeskrivning skall det vara bra ankarbotten med sand och gräs – men vissa områden har stenbotten. Förmodligen råkade vi på ett sådant...

Vi pumpar upp lillbåten och ror in till land – handlar lite och äter middag på en hamnkrog. Vinden har avtagit på kvällen och för morgondagen har vi funderingar på att ta en buss upp till Kalamata - längst uppe i bukten - för utklarerung.

Söndag 3 juni. Vi ligger kvar på svaj i Koroni. Drivmedel behöver kompletteras, så vi tar en taxi till närmaste mack – i en närbelägen by. 75 liter diesel plus fyra liter bensin går löst på totalt cirka 180:- SEK.

Jag försöker åter laga "gummijollen" – som ju är av plast. Efter fem år har den blivit sliten – fogarna börjar lossna och den är inte helt lufttät. Med fortsatt omvårdnad tror jag dock att den skall kunna överleva den här sommaren. Även Styrman Karlsson behöver tillsyn. Han lider av samma åkomma som tidigare – korrosion mellan ett par lödpunkter. Lätt åtgärdat – bara man vet vad som gäller.

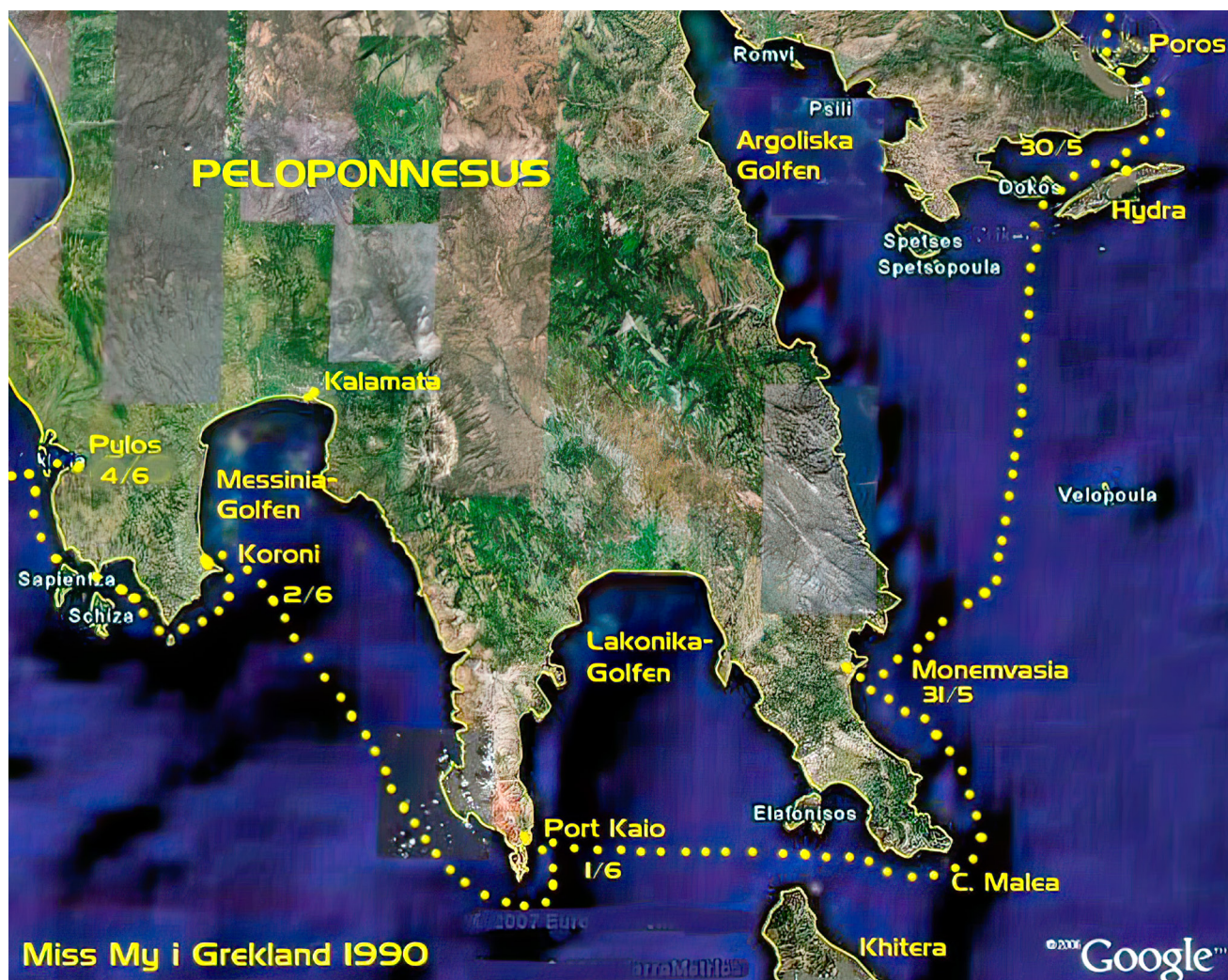
Vi tar en promenad uppåt den venetianska fästningen, där vi bland annat besöker ett nunnekloster innanför murarna.

Vi äter middag på en restaurang nära hamnen. Krögaren är en trevlig och pratsam man. Han berättar att han och hans fru som ganska unga emigrerade till USA. De bodde i New York och deras strävan var att tjäna ihop nog med pengar för att kunna återvända hem till Grekland och öppna en krog. Det gjorde de också. De har dessutom skaffat en liten gård nära Koroni, där de odlar druvor och gör eget vin. De har tre barn, varav de två äldre är födda i USA. Således amerikanska medborgare med rätt att återvända "hem" om de så önskar. Själv säger krögaren att han begått två misstag i livet – det ena var att emigrera till USA och det andra att återvända till Grekland.

Gott dricksvatten är en viktig vara. Vi får klart för oss att vattnet i Koroni visserligen är drickbart – men definitivt inte gott. Vår krögare tar sitt vatten från den egna gården – och vi får 50 liter av honom.

Nunneklostret i Koroni

Koroni-Malta

Måndag 4 juni. Vi chansar med ett besök hos hamnpoliserna för att klarera ut. Det ser först ut att gå bra – men efter diverse strul med att stämpla passen får vi nobben. Man måste gå till Kalamati eller Pylos. Vi väljer Pylos, som ligger 26 sjömil runt hörnet på "lillfingret", och lämnar Koroni vid 12-tiden.

Efter en blandning av motorgång och segling i svag sydvästvind lägger vi till vid en pråm i Pylos. Det är en liten stad inne i en naturbukt som kallas Navarino – och skyddas av den utanför liggande ön Sfaktiria.

Pylos byggdes under 1800-talets första hälft – huvudsakligen av fransmän. Detta skedde efter det berömda Navarinoslaget 1827.

En allierad flottstyrka av britter, fransmän och ryssar slog då den till storleken överlägsna turk-egyptiska flottan, som låg ankrad inne i bukten. Denna styrka bestod av cirka 90 fartyg – varav 55 sänktes och övriga blev svårt medtagna. Resultatet av striden fick avgörande konsekvenser för Grekland, som i förlängningen blev kvitt den turkiska dominansen.

Vi avser inte att stanna länge i Pylos, så vi beger oss genast till passpolisen. Det tar lite tid i avvaktan på att "chefen" skall anlända. Under tiden hinner jag att bli god vän med en tullare. Vi utväxlar namn och adresser. Tullarens ser ut så här:

ΚΑΛΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ,
ΠΥΛΟΣ, ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ.

Vi träffar en svensk nere vid hamnen. Han är pessimist vad gäller att gå till Malta – har hört att man måste betala hamnavgift för en månad för att över huvud taget få komma in. Vi får väl se så småningom vad som gäller...

Klockan är 20.30 när vi är klara för avgång mot Valletta på Malta. Det är vindstilla och vi är beredda på en "lätt" natt med Karlsson vid rodet. Men den gode Karlsson har gått i strejk igen, så det blir handstyrning vid motorgång.

Vi delar upp natten i tretimmarspass. Birgit får det första mellan 22-01 och Erik får "hundpasset" 01-04. Månen är på väg att bli full, så det är ganska ljust och behagligt när vi nu styr iväg mot västsydväst.

Tisdag 5 juni. Vid tiotiden har vi fått lite vind, så Yanne får vila. Vår middagsgposition är N 30° 38'/E 20°17' och vi har gjort 75 sjömil från Pylos. Vinden från sydost ökar framåt eftermiddagen och det börjar vrenskas för oss.

Först får Birgit en smäll av storskotet över ansiktet så att hennes fina glasögon far i havet. Djupet är 3000 meter, så vi inser nästan genast att det inte är stor idé att dyka efter dem. Sedan försöker jag fixa till Karlsson – men det är tydligen något annat än lödpunkterna den här gången. Alltså inget resultat. Motor och satnav funkar emellertid. Peppar, peppar...

Vi har en god halvindssegling under eftermiddagen. Det är förvånansvärt svalt i vinden för att vara Medelhavet i juni. Vi möter en stor båt som går sydost ut – troligen på väg mot Suezkanalen. Som man kan förvänta sig så mojnar vinden mot kvällen och det blir åter motrande. Klockan 20.30 har vi varit på gång ett dygn – och avverkat 108 sjömil. Vi har då 247 kvar till Malta, så det lutar mot ankomst mitt i natten om två dygn.

Onsdag 6 juni. Det är nationaldagen – och den börjar fint. Vi har fått vind igen på natten och har en härlig halvindssegling med fullmåne. Så kommer vindökning – och klockan 03.30 purrar jag Birgit – det är dags att byta genuan mot kryssfock. Det är ganska jobbigt och märks att vi fortfarande är lite otränade. Tillsammans med revad stor blir det emellertid ganska lugn gång.

Så avtar vinden på morgonen och det blir åter stiltje – och motorstart. Därpå följer någon sorts katt-och-rättalek. Vind igen från nordväst – några kraftiga vindbyar och åter lugnt.

Klockan 07.00 passerar vi meridianen för Ornö. Vi har fullbordat omseglingen av klotet!

Det verkar mörkt i väster – troligen en front som närmar sig. Vi försöker hänga med i svängarna och avvaktar utvecklingen. Efter någon timma stabiliserar sig vinden på sydväst – cirka 9 m/s. Det mulnar alltmer och det blir efter hand en grå nationaldag.

Middagspositionen är N 36° 24'/E 17° 59' och dygnsdistansen är 113 sjömil. Eftermiddagen går undan med hyfsad fart – tills det mojnar igen med motorgång från 19.00. Jag noterar att det är dålig sprutt på kylvattenutsläppet – kan möjligen vara fel på impellern. Vi fortsätter så länge inte varningslampan lyser – det är ännu alltför rulligt för att börja skruva på motorn. Vid 20-tiden har vi rak motvind.

Torsdag 7 juni. Tråkvädret fortsätter under natten – vinden nu mest från syd med växlande styrka. Det är disigt samt regnskurar med inslag av åska. Vid niotiden vindskifte igen – nu till nordväst cirka 6 m/s. Vi bidevindseglar med kryssfock och revad stor. Jag pejar fyren på Malta "MTA" rakt förut – i bäring 255° – satnaven håller med! Sötvattenpumpen läcker och vi har vatten i ett kölsvinsfack. Birgits favoritnöje är att ösa och torka upp, så hon har det mysigt en stund.

Middagspositionen är: 55 sjömil i bäring 075° från Valletta på Malta. Vi har tillryggalagt 116 sjömil senaste dygnet.

Nordvästen friskar i alltmer under eftermiddagen och vi får allt svårare att hålla kursen mot Valletta. Avdriften mot syd är klart märkbar. Under kvällen når vinden kulingstyrka. Sjön är mycket grov – ibland blir det "platt fall" mellan vågtopparna och man förvånar sig över att Miss My klarar av det så bra som hon gör. Vi hjälper till med motor från klockan 22.00. Efter ett par timmar blir det röd signal – motorn får inte tillräcklig kylning. Vi slår ifrån och kämpar vidare under ett flertal krysslåg.

Malta

Fredag 8 juni. Under sena natten ser vi ljus från Malta. Det vi ser är inte Valletta, som vi hoppats, utan ett samhälle på sydöstra sidan av ön. Jag får kontakt med Valletta Port Control på kanal 12 och talar om att vi ser några stora röda radiomaster. Jo, det stämmer! Vi får detaljinformation hur vi skall gå – och de följer oss tills vi blivit invisade till en kajplats i Marsamxett Harbour, Manuel Island (second creek) andra plats på styrbords sida. Perfekt ledningsinformation!!

Klockan är 11.30 när vi lägger till – ett halvt dygn senare än vad vi trodde för två dagar sedan. Vi är ordentligt trötta – speciellt jobbigt har det givetvis varit för Erik, som ju gör sin första ordentliga havssegling.

Erik på väg mot Malta

Malta

Inklarereringen går smärtfritt – alla myndigheter finns inom 150 meter från båten. Farhågorna om en månads hamnavgift visar sig vara överdrivna – det är en vecka som är obligatorisk – cirka 90:- SEK. I detta ingår dusch och toaletter. Allt är rent och snyggt. El och vatten fås mot en rimlig måtaravgift.

Vi gör en "rekrunda" i hamnområdet – med det svåruttalade namnet Marsamxett.

Valletta "gamla" stad ligger tvärs över hamnbassängen och dit finns färjeförbindelse. Det finns massor av "Ship-Chandlers" runt kajen, och jag hittar så småningom en fotpump för sötvattnet. Vi bokar tid på en "jourmottagning" imorgon för Karlsson, som ju lider av en åkomma – svår att diagnostisera.

Valletta "skyline"

Den gångna natten var verkligen så svår som vi upplevde den. Vi får veta att en stor motorbåt på väg från Malta till Sardinien – där vissa VM-matcher i fotboll spelas – hade förlist i området med ett flertal omkomna.

Vi äter middag ombord och kjojar tidigt.

Malta har ett minst sagt brokigt förflutet. Här lär ha bott människor sedan cirka år 5200 f Kr och ön har varit under många främmande makters styre - t ex under fenicier, Rom och Karthago några århundraden f Kr. Senare härskade araber till år 1091 då de drevs ut av Kungen av Sicilien. År 1530 överlämnades

Malta till Johanniterorden, som blivit fördrivna av osmanerna från sin tidigare bas på Rhodos.

De ädla riddarna fick ön att blomstra – inte minst genom sjöröveri, som bedrevs med framgång.

Orden var en nagel i ögat på den osmanske sultanen Süleyman, som år 1565 skickade en stor styrka för att erövra ön. Anfallet misslyckades – under ordens dåvarande stormästare Jean de la Valette uthärdade riddarna en långvarig belägring.

Belägringen av Malta 1565

Efter denna pärs utbyggdes befästningar i staden som fick namnet Valletta efter stormästaren. Samma år som Valette dog stod den nya staden klar.

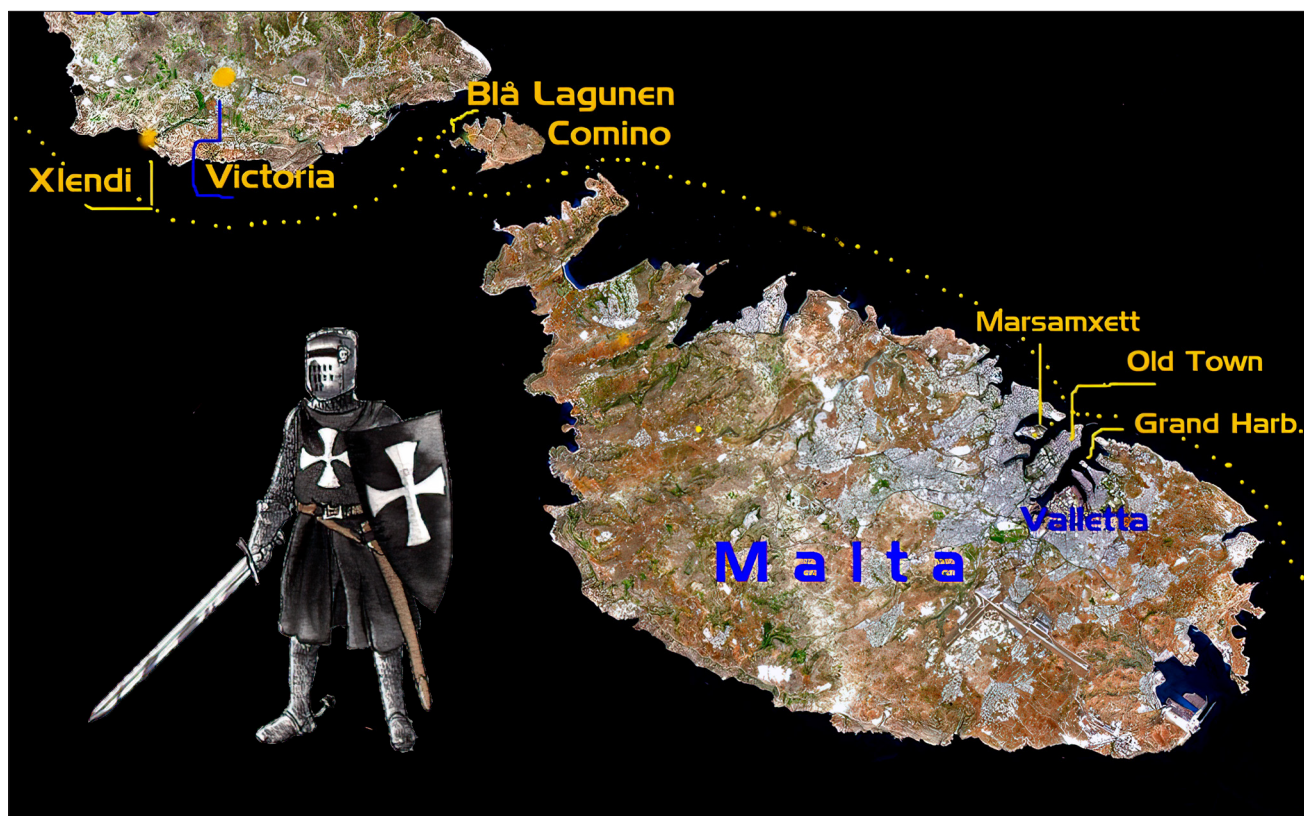
Napoleon fördrev riddarna från Malta 1798. År 1800 tog britterna över och gjorde den till kronkoloni 1814. Malta byggdes ut till en flyg- och flottbas, som under andra världskriget fick utstå svåra bombningar.

Hela landet tilldelades Sankt Georges kors 1942, vilket numera finns representerat i landets flagga. 1964 blev Malta en oberoende stat.

Språket på Malta är semitiskt med ursprung som speglar öns brokiga bakgrund. Det sägs närmast likna tunisisk arabiska. Även engelska är officiellt språk och talas av de flesta malteser.

Lördag 9 juni. Birgit och Erik åker in till Valletta för sightseeing – och jag jobbar med båten hela dagen. Efter diverse strul sitter den nya sötvattenpumpen på plats. Så var det motorn – som jag misstänkte är det impellern som har "pajat". Det är trassel med att få loss den trasiga impellern. Det lyckas – men jag råkar tappa en metallskiva ur pumphuset och den försvinner förståss ner i kölsvinet. Nåja, jag vet ju var den gömmer sig. Tappade metallgrejor brukar gå att lura fram med hjälp av en stark magnet – men det är inget som vi hinner med idag.

Middag äter vi ute – men stället vi valt är inget vidare.

Söndag 10 juni. Vi tillbringar dagen med att göra en utflykt med buss och färja till ön Gozo, som ligger lite nordväst om huvudön. Bussen går till "huvudstaden" Victoria mitt på ön. Den staden visar sig vara mer eller mindre stängd på söndagar. Vi tar en taxi några kilometer ner till Xlendi Bay på sydkusten. Här finner vi en bukt med klippor och fina bad.

För återfärd upp till Victoria anropar vi en taxi. Taxikillen begär dubbla priset mot det vi betalade för nerfärden. Vi nobbar det budet och börjar promenera. Chaffisen kommer efter – med ett lite lägre bud. Birgit är nu lagom uppretad, så vi fortsätter fotvandringen. Efter en liten stund kommer en privatperson körande – han stannar och vi får gratis lift.

Åter ombord på Miss My lyssnar vi på en italiensk FM-station. Det är VM-fotboll och Sverige möter Brasilien. Om vi fattar det hela rätt får Sverige stryk med 1-2 – det är väl inte mycket bättre att förvänta sig...

Måndag 11 juni. Jag lyckas fiska upp den tappade prylen till pumphuset ur kölsvinet. Det sker med en specialtillverkad "skopa". Jag får även upp resterna av den gamla glasburk som legat där i flera år. Efter lite "övertalning" får jag den nya impellern att fungera.

Erik väljer att avbryta sjöturen för den här gången och söker en lämplig flight hem. Han hittar en tur- och returresa till Stockholm med Malta Air för motsvarande 2180:- SEK. En enkelbiljett kostar det dubbla!! Hemresan blir redan imorgon. Vi äter en god avskedsmiddag på krogen "Britannia" i Valletta.

Så är det tisdag – och Birgit följer med Erik till flygplatsen. Jag möter sedan Birgit inne i Valletta, där vi besöker War Museum med intressanta utställningar från korsriddare till WW2.

Så får jag äntligen något att hända med Karlsson. Efter ett par påstötningar hos firman MEDCOM, som ju skulle kurerat honom, tar en yngre man itu med jobbet. Det visar sig vara korrosion i kompasshuset. Det kanske hade gått att ordna till, men jag får ett nytt för dryga 200:- SEK. Det är en rimlig kostnad – och nu är det endast amatörradion som inte är åtgärdad. Jag skall plocka isär den när det blir tid – det har varit fullt upp med att ordna prylar med högre prioritet hitintills.

Det är blåsig under dagen – från sydväst. Prognosen för morgondagen säger: SW 4 Beaufort och avtagande. Vi bestämmer oss för tidig avgång imorgon.

Onsdag 13 juni. Vi är uppe vid sextiden och kämpar med att få loss ena ankaret. En fransman har lagt sin ankarkätting över vår lina. Problemet är välkänt! Vi får upp ankaret efter en del slit, varpå vi går in till myndigheterna för utklarering. Vänligt bemötande!

Klockan tio är vi på väg utmed kusten åt nordväst. Vackert väder med svag motvind innebär motorkryssning. Vi tycker att dagen bör utnyttjas till något mysigt, så vi bestämmer oss för att gå in och ta en baddag i "Blue Lagoon" – en bukt vid den lilla ön Comino mellan huvudön och Gozo. Fantastiskt fint vatten, 23° och vi har sällskap av en mängd småbåtar med dagsturister.

Jag tar itu med storseglet – som ju verkade vara för långt – och finner att det var fallet som inte gick igenom helt uppe i toppen. Lätt åtgärdat – som vanligt, bara man vet var felet sitter. Detta måste jag meddela Börje snarast – det är ju hans son Per-Arne, som tillverkat seglet. Jag förmodar att Börje har grälat på en oskyldig person!

Vi missar väderprognosen på kanal 12 – men jag ropar upp Malta Radio och får den repeterad. Det ligger ett högtryck mellan Balearerna och Sicilien med i huvudsak måttliga nordvindar i vårt närområde. Vårt nästa mål är Tunisien, så det passar bra. Klockan är 18.30 när vi lättar ankar och stävar ut söder om Gozo. **Mot Afrika igen!**

Blå Lagunen - Malta i bakgrunden

Birgit i Blå Lagunen

Höstträffen 2 september

Det blev en fin höstträff, prognosen till trots. För att hinna upp till Finnhamn så har jag börjat att ta några dagars semester.

Flera av oss hördes av och kunde sammanstråla för att sparringsegla den sista biten och då passade vi på att ta fina bilder av våra ögonstenar.

Jag la ut redan på torsdagen med fin segling i bra väder och kunde lägga till sent på kvällen, långsides Roland i Rånöhamns fina vik. Gott att ta en nattmacka och en öl med en kompis.

Vid 14-tiden anlände de flesta båtarna och vi åt en sen lunch. På kvällen kunde vi sitta på berget och äta en god middag även om vinden friskade i efter en stund och vi fick gå ner i Sirocco och mysa i värmen.

Det blev många härliga historier den här gången också. Ser redan fram emot nästa träff och så är det årsmöte igen.

/Håkan

På fredagen blev det endast några timmar regn och efter lunch klarnade det upp.

Vi kunde gå upp till Norrviken där SXX hade en riktig fest (qvinna ombord) Oj vad kul de tycktes ha.

Lördagen började med dimma på förmiddag för att sen spricka upp och det blev sol i vanlig ordning.

Medlemsinformation

Är du intresserad av att vara med i styrelsen?

Valberedningen jobbar med rekrytering av sekreterare och ordförande till styrelsearbetet.

Alla ideella föreningar har idag utmaningar med att hitta medlemmar som vill ställa upp i olika styrelseuppdrag. Det är en hämmande utveckling för föreningslivet.

Vår lilla förening tar inte mycket tid i anspråk men ger en hel del för många, så fundera på vilken roll du skulle kunna tänka dig så vi kan fortsätta utvecklas tillsammans.

Ordförande

Håkan Lundgren har 1 år kvar eller så snart ny kan tillträda.

Kassör

Zimon Willén. 1 år kvar

Sekreterare

Heléne Elfstedt avgår

Bladet-redaktör

Pelle Lind omval 1 år, Anmält sitt intresse.

Webbredaktör

Anders Green omval 1 år

Välkomna till Laurinkostersällskapets årsmöte

18 november mellan kl 13-15 på Södergården.

Götgatan 37 116 21 Stockholm.

Planeringen är att vi har årsmöte mellan 13-14 och där efter kommer Ulf och Pia fortsätta sin berättelse om S/Y Clary fram till 14:50 då vi rundar av och ger plats för nya styrelsen att konstituera sig.

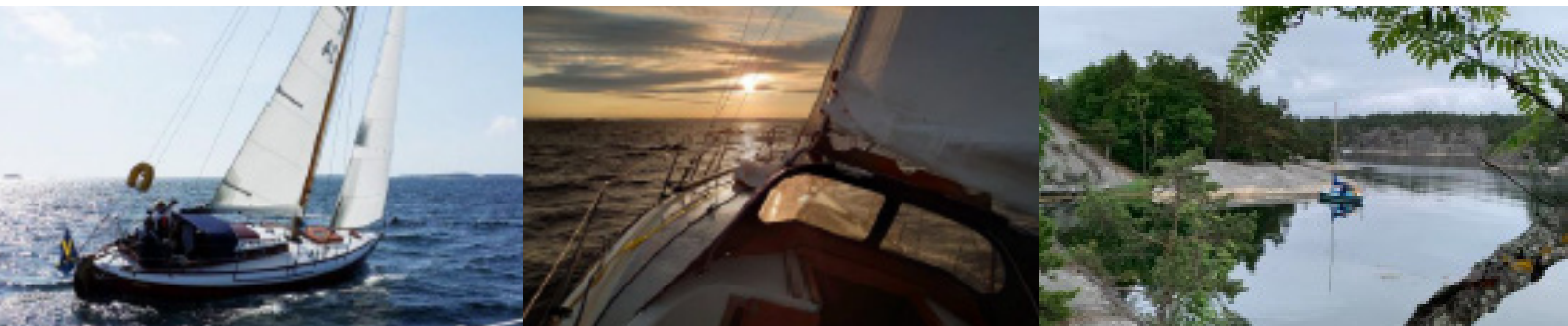
Agenda

- Godkännande av mötets behöriga utlysande
- Godkännande av dagordning
- Val av mötesordförande och mötessekreterare
- Redovisning av årets verksamhet
- Redovisning av Sällskapets ekonomi
- Godkännande av styrelsens verksamhetsberättelse
- Beviljande av ansvarsfrihet
- Inval av nya medlemmar
- Fastställande av årsavgift
- Val av styrelsemedlemmar (kassör och ordf jämna år, sekr udda år)
- Det kommande årets verksamhet
- Inkomna skrivelser
- Övriga frågor

Välkomna.

Med vänlig hälsning
Laurinkostersällskapet
Håkan

Välkommen till Laurinkostersällskapet 2023

1994 startades L-28 sällskapet som så småningom bytte namn till Laurinkostersällskapet. Vi är idag en liten förening som vill främja och utveckla segling med Laurinkostrar av alla de slag och därigenom skapa gemenskap mellan Laurinkosterägare.

Vi vill också sprida kunskap och kännedom om Laurinkostrar genom vår hemsida <http://laurinkoster.dinstudio.se> där vi har vår plattform för att göra informationen tillgänglig för alla medlemmar samt för övriga intresserade, du hittar bland annat ritningar och det går även att ladda ner de tidigare utgivna bladen. Föreningen utkommer med ett blad fyra till fem gånger per år.

Vi har även en FB-sida www.facebook.com/groups/676849889141225. där har vi lite snabbare och mer kortfattad information. Här lägger vi även ut eventinbjudningar och här behöver du inte vara medlem för att vara med.

Vi planerar för att ha följande träffar under 2023:

Vinterträff 12 mars, 14.00 Vi gästar Hasse på Saltsjöbadssegel

Lunch 13.00 på Neglinge Pizzeria.

Sommarträff 3 juni

Norrviken/Ljugarns Hamn, Gotland

Höstträff 2 september

Finnhamn/Ljugarns Hamn, Gotland

Årsmöte 18 november

Södergården, Stockholm

Hoppas att du vill och har möjlighet att delta på våra träffar.

För över 150 kr till PlusGiro 468 35 75-7 och märk betalningen med namn.

Maila sedan över dina uppgifter till: laurinkostersallskapet@gmail.com.

INBETALNING/GIRERING A	
Till PlusGirokonto 468 35 75-7	
Betalningsmottagare (endast namn) Laurinkostersällskapet	
Avsändare (namn och postadress)	
Meddelande till betalningsmottagaren Medlemsavgift Laurinkostersällskapet 2023	Postnummer:
Namn:	
Adress:	
Telefon:	
Mail:	
Båtmodell:	
Svenska kronor	
1 5 0 0 0	
öre	
Från PlusGiro/personkonto (vid girering)	
Kod 1	
#04 #	